



บทที่ 6

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาคำรึ้นหูในงานวิจัยนี้เป็นการศึกษาคำอีกประเภทหนึ่งในภาษาไทยทั้งในด้านรูปแบบและความหมาย โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ เพื่อที่จะศึกษารูปแบบต่าง ๆ ของถ้อยคำที่นำมาใช้เป็นคำรึ้นหู วัตถุประสงค์อีกประการหนึ่งคือ เพื่อที่จะศึกษาคำนิยมกับโลกทัศน์ที่สะท้อนจากความหมายของคำรึ้นหูนี้ ผลการวิเคราะห์พอจะสรุปได้โดยลำดับคือ

6.1.1 ลักษณะของคำรึ้นหู

จากผลการศึกษาพบว่า คำรึ้นหูมีลักษณะที่แตกต่างจากคำประเภทอื่น เนื่องจากเป็นคำซึ่งมีรูปแบบหลากหลาย กล่าวคือ อาจเป็นคำที่เกิดจากการดัดแปลงคำต้องห้ามให้มีรูปแบบใหม่เช่น ดัดแปลงในลักษณะของการย่อคำ ดังในตัวอย่างคำว่า "โรคมะ" และ "ม.ร" ซึ่งใช้แทนคำว่า /máreŋ/ หรือดัดแปลงโดยการเปลี่ยนพยัญชนะในคำต้องห้ามเช่น ในคำว่า "ตัวเอี้ย" แทนคำว่า /hîa/ นอกจากนี้ยังมีรูปแบบอื่น ๆ อีกซึ่งได้แก่ การใช้คำศัพท์ภาษาต่างประเทศ เช่น คำว่า "เมคเลิฟ" แทนคำว่า /jét/ หรืออาจเป็นการใช้คำที่เบาลง คำที่มีความหมายเป็นกลาง คำที่ไม่ชี้เฉพาะ ดังเช่นคำว่า "ทรวงอก", "ส่วนบน" ซึ่งใช้แทนคำว่า /nom/ และอาจเป็นการใช้ถ้อยคำประเภทอุปสรรคแทนที่คำต้องห้าม เช่น คำว่า "สามเหลี่ยมทองคำ" แทนคำว่า /hî:/ เป็นต้น

6.1.2 ความหมายของคำรึ้นหู

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความหมายทั้งสองประเภทของคำรึ้นหู คือ ความหมายตรงและความหมายแฝง ผลการวิเคราะห์พบว่า ความหมายตรงจากหน่วยศัพท์ของคำรึ้นหูเป็นความหมายที่อ้างถึงสิ่งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมซึ่งแวดล้อมตัวมนุษย์ หรือมีความเกี่ยวข้องกับ

วิถีชีวิตของมนุษย์ในสังคม เช่น ลัทธิ สิ่งของ ธรรมชาติ ความเชื่อโชคลาง ความสุข ความรัก ความดี ความมั่งคั่ง เป็นต้น

ส่วนความหมายแฝงของคำรึ้นหูนั้นพบว่า เป็นความหมายที่สื่อความรู้สึกไปในทางที่ดีคือมีความหมายแฝงหมายถึงสิ่งที่ดี สิ่งที่น่าพอใจและน่าปรารถนา เช่น ความสุขภาพ ดังในคำว่า "อวัยวะเพศ" ซึ่งใช้แทนคำว่า /khuaj/ หรือ /hi:/ หรือ ความสุข ดังในตัวอย่างคำว่า "ไปสวรรค์" ซึ่งใช้แทนคำว่า /ta:j/ หรือ ความมั่งคั่ง เช่นในคำว่า "ตัวเงินตัวทอง" ซึ่งใช้แทนคำว่า /hia/ และความมีอำนาจ เช่น คำว่า "เจ้าโลก" ใช้แทนคำว่า /khuaj/ จะเห็นได้ว่า ความหมายแฝงในทางดีเหล่านี้มีลักษณะตรงกันข้ามกับความหมายแฝงในทางที่ไม่ดีของคำต้องห้าม หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า คำรึ้นหูและคำต้องห้ามมีความสัมพันธ์ทางความหมายในลักษณะตรงกันข้ามนั่นเอง

6.1.3 ค่านิยมและโลกทัศน์ที่สะท้อนจากคำรึ้นหู

ผลการวิเคราะห์ความหมายตรงและความหมายแฝงของคำรึ้นหูแสดงให้เห็นว่าการเลือกนำความหมายใดความหมายหนึ่งมาใช้เป็นคำรึ้นหูนั้น สามารถสะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมและโลกทัศน์ของผู้พูดหรือคนในสังคม ค่านิยมประการสำคัญที่สะท้อนในคำรึ้นหูได้แก่ ความมั่งคั่ง ความมีอำนาจ ความสุข ความรัก ความสุขภาพ ความสำคัญ ความดี ความเชื่อในศาสนาและสิ่งเหนือธรรมชาติ นอกจากค่านิยมเหล่านี้แล้ว คำรึ้นหูยังเผยให้เห็นถึงลักษณะการมองโลกที่สำคัญ 2 ประการของคนไทย คือ โลกแห่งความสัมพันธ์ระหว่างชายกับหญิง และโลกแห่งบุญและบาป

6.2 การอภิปรายผล

ผู้วิจัยพบว่ามีข้อสังเกตที่น่าสนใจบางประการเกี่ยวกับคำรึ้นหูในภาษาไทย คือ

6.2.1 คำต้องห้ามบางคำ เช่น /hia/, /ta:j/, /khuaj/, /jet/ ซึ่งเป็นคำที่จะไม่นำมากล่าวในการสนทนาปกติของสุภาพชนได้ถูกนำไปใช้เป็นคำสบถ คำด่า คำพรูสวาท และคำสาบาน ดังในตัวอย่างเช่น ไอ้เหี้ย, เหี้ยแม่, ให้ตายใน 3 วัน 7 วัน หรือให้ตายตกทอดไปตามกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ คำเหล่านี้ถูกห้ามไม่ให้กล่าวในสถานการณ์ปกติ

เพราะถือกันว่าเป็นคำที่หยาบคายอย่างรุนแรง และไม่ควรมานำมากล่าวถึง แต่เมื่อผู้พูดตกอยู่ในสถานการณ์ซึ่งถูกบีบคั้นทางอารมณ์และต้องการหาทางระบายออก วิธีที่ง่ายที่สุดก็คือการเปล่งถ้อยคำที่ต้องห้ามเหล่านี้ออกมาเพื่อระบายความกดดันคับข้องใจ ความโกรธ หรือเพื่อให้ผู้ฟังรู้สึกแค้นเคืองเจ็บใจ และตกใจ

6.2.2 จากการศึกษาลักษณะหรือรูปแบบของคำรีนหู ผู้วิจัยพบว่าคำชนิดนี้มีขอบเขตกว้างคือ คำรีนหูจะครอบคลุมทั้งคำสุภาพ คำสแลง คำศัพท์ภาษาต่างประเทศ อุปสรรคและรวมทั้งคำย่อลักษณะต่าง ๆ ส่วนการใช้คำรีนหูแต่ละประเภทนั้น ผู้วิจัยพบว่ามีความสัมพันธ์กันกับวจนลีลา (Style) และทำเนียบภาษา (Register) เช่น ในกรณีที่ผู้พูดมีความสนิทสนมเป็นกันเองกับผู้ฟัง ผู้พูดอาจเลือกใช้คำรีนหูประเภทอักษรย่อหรือคำย่อ และคำสแลง แต่หากผู้พูดพูดกับผู้ฟังอย่างเป็นทางการ หรืออยู่ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ ผู้พูดอาจใช้คำรีนหูที่มีความหมายเป็นกลาง หรือคำรีนหูประเภทอุปสรรค

6.2.3 จากการศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยพบว่า คำรีนหูในภาษาไทยในแต่ละสมัยนั้น มีความแตกต่างกันตามแต่สภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม เช่น ในสมัยก่อนคำว่า "ไปทุ่ง" "ไปบริษัท" ถูกใช้แทนคำว่า /khi:/ และคำว่า "ไปคำถ่าน" "ไปไหว้พระจุนามณี" เป็นคำรีนหูที่ใช้แทนคำว่า /ta:j/ แต่ในปัจจุบันคำเหล่านี้ไม่ได้รับความนิยมให้นำมาใช้อีกต่อไป อาจกล่าวได้ว่าคำรีนหูเป็นคำที่จะถูกสร้างขึ้นใหม่ได้อยู่เสมอ และการศึกษาคำรีนหูนี้ย่อมจะสะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลของสังคมและสิ่งแวดล้อมที่มีต่อภาษา

6.2.4 จากการศึกษาเก็บข้อมูลคำรีนหู ผู้วิจัยพบว่า ในสังคมไทยมีการใช้คำรีนหูแทนที่คำต้องห้ามในเรื่องเพศเป็นจำนวนมากทั้งที่เรื่องเพศถือเป็นเรื่องที่ต้องห้ามรุนแรงที่สุดในสังคม ในกรณีเช่นนี้อาจจะกล่าวได้ว่า ยังมีคำห้ามไม่ให้พูดถึงเรื่องหนึ่งเรื่องใดในสังคมมากขึ้นเท่าใด คนในสังคมก็จะยิ่งหาหนทางพูดถึงมากขึ้นเท่านั้น

6.3 ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเกี่ยวกับคำรีนหูในภาษาไทยนี้ นอกจากจะแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอีกลักษณะหนึ่งแล้ว ยังทำให้เราเข้าใจถึงระบบความคิด ค่านิยมและโลกทัศน์ได้อย่างชัดเจน ผู้วิจัยจึงเห็นควรที่จะได้มีการศึกษาสืบเนื่องในหัวข้อต่อไปนี้

6.3.1 ศึกษาคำร่ำหูที่ใช้แทนคำต้องห้ามซึ่งเกิดจากสถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อมเพื่อนำมาเปรียบเทียบความเหมือนหรือความต่างทั้งในด้านรูปแบบและความหมายกับคำร่ำหูจากงานวิจัยนี้

6.3.2 ศึกษาคำร่ำหูในภาษาไทยด้วยวิธีการศึกษาในแนวภาษาศาสตร์สังคม เพื่อดูว่าตัวแปรทางสังคมเช่น อายุ เพศ การศึกษา มีผลต่อการใช้คำร่ำหูหรือไม่ อย่างไร

6.3.3 ศึกษาคำร่ำหูและคำต้องห้ามในภาษาอื่น ๆ เช่น ภาษาต่างประเทศ ภาษาถิ่น หรือภาษาชนกลุ่มน้อย เพื่อที่จะเข้าใจสภาพสังคมและวัฒนธรรมของชนกลุ่มอื่น

6.3.4 ศึกษาค่านิยมและโลกทัศน์ตามแนววรรณคดีชาติพันธุ์ จากข้อมูลประเภท คำพังเพย สุภาษิต เพลงพื้นบ้าน และปริศนาคำทาย



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย